

BARAJE JBMO FRANȚA 2013
Test de antrenament, 24-25 noiembrie 2012

1. Fie x un număr real pozitiv care satisface $x + \frac{1}{x} = 3$. Determinați valoarea lui

$$x^7 + \frac{1}{x^7}.$$

2. Câte numere întregi se pot scrie sub forma $\pm 1 \pm 2 \pm 3 \dots \pm 2012$ cu diverse alegeri ale semnelor $+$ și $-$?

3. Determinați cel mai mare număr natural n pentru care există n numere naturale distincte $a_1, a_2, \dots, a_n \in [1, 100]$ care verifică următoarele două condiții:

- a) niciunul dintre numerele a_1, a_2, \dots, a_n nu este prim;
- b) numerele a_1, a_2, \dots, a_n sunt două câte două prime între ele.

4. Fie ABC un triunghi de arie 1. Determinați aria maximă a unui paralelogram ale cărui patru vârfuri sunt în interiorul sau pe frontiera triunghiului.

Timp de lucru: 4 ore și 30 de minute

1. Fie x un număr real pozitiv care satisface $x + \frac{1}{x} = 3$. Determinați valoarea lui

$$x^7 + \frac{1}{x^7}.$$

Soluție:

Pentru orice $n \in \mathbb{N}^*$ notăm $a_n = x^n + \frac{1}{x^n}$. Se verifică ușor că $a_1 a_n = a_{n+1} + a_{n-1}$ și, cum $a_1 = 3$, rezultă $a_{n+1} = 3a_n - a_{n-1}$. Se calculează ușor $a_2 = a_1^2 - 2 = 7$, apoi, folosind relația de recurență stabilită mai sus, se găsesc succesiv termenii următori ai șirului (a_n) :

$a_3 = 3a_2 - a_1 = 18$, $a_4 = 3a_3 - a_2 = 47$, $a_5 = 3a_4 - a_3 = 123$, $a_6 = 3a_5 - a_4 = 322$ și, valoarea căutată, $a_7 = 3a_6 - a_5 = 843$.

2. Câte numere întregi se pot scrie sub forma $\pm 1 \pm 2 \pm 3 \dots \pm 2012$ cu diverse alegeri ale semnelor $+$ și $-$?

Soluție:

Fie $S = 1 + 2 + 3 + \dots + 2012 = 1006 \cdot 2013$. S este număr par. Schimbând semnele unora dintre termeni nu schimbăm paritatea rezultatului, deci toate numerele de forma $\pm 1 \pm 2 \pm 3 \dots \pm 2012$ sunt numere pare cuprinse între $-S$ și S (inclusiv).

Reciproc, arătăm că orice număr par a cuprins între $-S$ și S poate fi scris sub forma $\pm 1 \pm 2 \pm 3 \dots \pm 2012$.

Evident, $-S$ și S se scriu sub această formă. Dacă $-S < a < S$, există $0 < b < S$ astfel încât $a = -S + 2b$.

Dacă $b \leq 2012$, atunci putem scrie $a = -1 - 2 - \dots - (b-1) + b - (b+1) - \dots - 2012$.

Dacă $b > 2012$ este de forma $\sum_{j=k}^{2012} j$ cu $k \in \{1, 2, \dots, 2012\}$, atunci putem scrie $a = -1 - 2 - \dots - (k-1) + k + (k+1) + \dots + 2012$.

În caz contrar, există $k \in \{1, 2, \dots, 2011\}$ astfel încât $\sum_{j=k+1}^{2012} j < b < \sum_{j=k}^{2012} j$. Atunci

$b = \ell + \sum_{j=k+1}^{2012} j$, cu $1 \leq \ell \leq k-1$, deci putem scrie $a = -1 - 2 - \dots - (\ell-1) + \ell - (\ell+1) - \dots - k + (k+1) + (k+2) + \dots + 2012$.

De la $-S$ la S sunt $2S + 1$ numere, dintre care $S + 1$ pare, deci răspunsul căutat este $1006 \cdot 2013 + 1$.

De fapt cheia soluției este să scriem orice a sub forma de mai sus: ultimii câțiva termeni cu plus, iar primii cu minus, cu o posibilă excepție.

Altă abordare: (bazată pe aceeași scriere)

Pornim de la o scriere cu toate semnele „minus”, $(-, -, -, \dots, -)$.

Apoi introducem un „plus”, $(+, -, -, \dots, -)$, și îl mutăm tot mai la dreapta: $(-, +, -, \dots, -)$, $(-, -, +, -, \dots, -)$, \dots , $(-, -, -, \dots, -, +)$.

Când nu mai putem muta, introducem un nou plus, $(+, -, -, \dots, -, +)$, și îl mutăm tot mai la dreapta:

$(-, +, -, \dots, -, +), (-, -, +, -, \dots, -, +), \dots, (-, -, -, \dots, -, +, +)$.

Tot introducem „plusuri” la început și le mutăm spre dreapta până ajung să înlocuiască ultimul „minus”.

La sfârșit ajungem la $(+, +, +, \dots, +)$.

Am pornit de la suma $-1-2-\dots-2012$, iar la fiecare pas suma a crescut cu 2 până a ajuns $1+2+\dots+2012$. Așadar se scriu sub această formă, $\pm 1 \pm 2 \pm \dots \pm 2012$ (dar mai precis sub forma cu ultimele câteva semne sunt „plus”, primele sunt „minus” cu cel mult o excepție) toate numerele pare de la $-S$ la S inclusiv, și numai acelea.

3. Determinați cel mai mare număr natural n pentru care există n numere naturale distincte $a_1, a_2, \dots, a_n \in [1, 100]$ care verifică următoarele două condiții:

- niciunul dintre numerele a_1, a_2, \dots, a_n nu este prim;
- numerele a_1, a_2, \dots, a_n sunt două câte două prime între ele.

Soluție:

În afară de numărul 1 (pe care avem voie să-l considerăm ca fiind unul dintre numere), celelalte trebuie să aibă cel puțin doi factori primi, nu neapărat diferiți între ei, dar diferiți de factorii primi ai altor numere. Dintre factorii primi ai unui număr $a_i \neq 1$, cel puțin unul trebuie să fie mai mic sau egal cu $\sqrt{100} = 10$ (altfel $a_i > 100$). Fiind doar patru numere prime mai mici ca 100, putem alege cel mult 5 numere.

Putem într-adevăr alege 5 numere, de exemplu $a_1 = 1, a_2 = 4, a_3 = 9, a_4 = 25, a_5 = 49$.

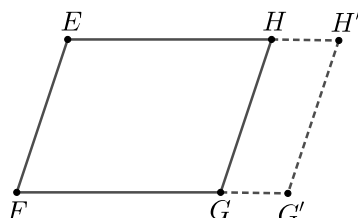
În concluzie, cel mai mare număr natural n cu proprietatea din enunț este 5.

4. Fie ABC un triunghi de arie 1. Determinați aria maximă a unui paralelogram ale cărui patru vârfuri sunt în interiorul sau pe frontiera triunghiului.

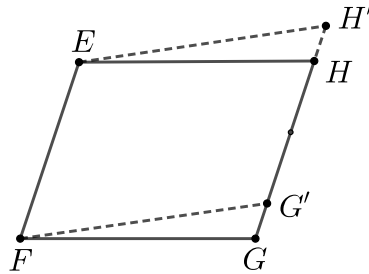
Soluție:

Pentru orice paralelogram $EFGH$, considerăm operațiile următoare:

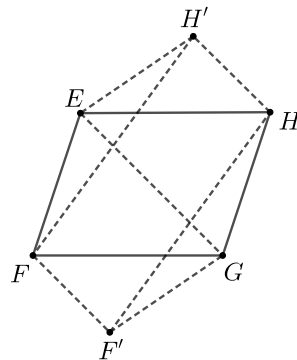
(OP1) Înlocuim G și H cu G' și H' astfel încât $GHH'G'$ să fie un paralelogram adiacent lui $EFGH$.

(OP2) Înlocuim G și H cu G' și H' astfel încât punctele G, H, G', H' sunt coliniare și segmentele $[GH']$ și $[G'H]$ au același mijloc. (Translatăm punctele G și H cu un vector de direcție GH .)

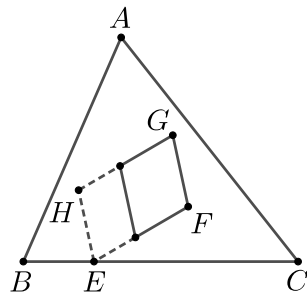
(OP3) Înlocuim F și H cu F' și H' astfel încât $EFF'G$ și $GHH'E$ să fie trapeze congruente.

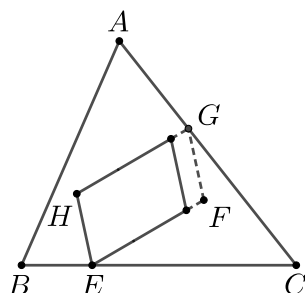
Este ușor de văzut că (OP1) mărește aria paralelogramului, în timp ce (OP2) și (OP3) nu o modifică.

Să pornim de la un paralelogram cu vârfurile situate în interiorul triunghiului ABC . Îi vom aplica o serie de operații de forma celor de mai sus, păstrând punctele în interiorul sau pe frontiera triunghiului ABC și măbind sau păstrând aria.

Efectuăm o operație (OP1) până ce un vârf, să zicem E , ajunge pe una din laturile triunghiului.

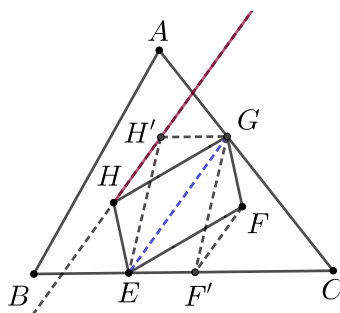

Apoi, efectuând din nou o operație (OP1) facem ca încă un vârf să ajungă pe una din laturile triunghiului. Dacă acest vârf nu este cel opus lui E , mai efectuăm o operație (OP1) până ce două vârfuri opuse ale paralelogramului ajung pe laturile triunghiului.

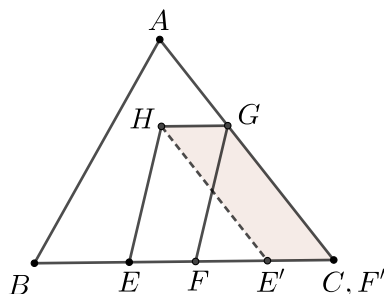

Să presupunem de exemplu că $E \in [BC]$ și $G \in [CA]$. Punctele A și B sunt în același semiplan determinat de dreapta EG . Să notăm cu H vârful paralelogramului care este în același semiplan cu ele.

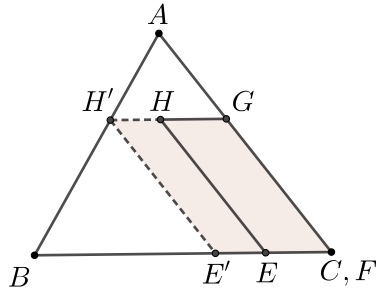
Cel puțin una din semidreptele cu originea în H și paralele cu EG nu intersectează dreapta AB . Efectuăm o operație de tip (OP3): îl deplasăm pe H de-a lungul semidreptei identificate mai sus (și pe F astfel încât $EFGH$ să rămână paralelogram) până ce unul dintre vârfurile F și H ajunge pe frontiera triunghiului, mai precis pe $[BC] \cup [CA]$. Să zicem că $F' \in [BC]$, ca în figura de mai jos:

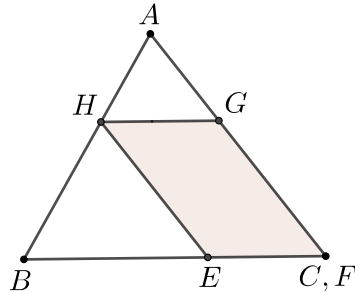
Aplicând acum o operație (OP2) putem face ca F să devină C , $E \in [BC]$, $G \in [CA]$.

Cu o ultimă operație, de tip (OP1), îl ducem pe H pe $[AB]$:

Așadar, pentru orice paralelogram cu vârfurile în interiorul sau pe frontiera triunghiului există un paralelogram de arie mai mare (sau egală) care are toate vârfurile pe laturile triunghiului. Am ajuns astfel la o configurație de forma

Notând $\frac{AH}{AB} = x$, avem $\frac{BH}{AB} = 1 - x$, $\mathcal{A}_{\Delta AHG} = x^2$, $\mathcal{A}_{\Delta BHE} = (1 - x)^2$, deci $\mathcal{A}_{EFGH} = 1 - x^2 - (1 - x)^2 = 2x(1 - x) \leq 2 \cdot \left(\frac{x + (1 - x)}{2}\right)^2 = \frac{1}{2}$. (S-a folosit inegalitatea mediilor.)

Așadar aria unui paralelogram $EFGH$ este cel mult jumătate din aria triunghiului, cu egalitate dacă și numai dacă $x = \frac{1}{2}$, adică dacă paralelogramul are trei dintre vârfuri în mijloacele laturilor triunghiului, iar cel de-al patrulea într-unul din vârfuri.